

stilling og brug af dette stof. Da der efterhånden vil kunne opstå flere sådanne særlig farlige stoffer, har udvalget foreslået, at der skabes en almindelig adgang til at forbyde, at stoffer, som findes sundhedsmæssigt farlige, anvendes som lægemidler (betænkningen s. 37—39).

Udvalgets betænkning er tiltrådt af sundhedsstyrelsen, Den almindelige danske Lægeforening, Dansk Tandlægeforening og — med mindre væsentlige modifikationer — af justitsministeriet, og også indenrigs- og boligministeriet er i det hele enig med udvalget.

De foranstående forslag — hvortil kommer ophævelsen af opiumslovens § 6 om forholdene i fremmede stater med dansk konsularjurisdiktion, idet der ikke længer udøves dansk konsularjurisdiktion i nogen fremmed stat — vil ikke kunne indføres i den nuværende opiumslovs system uden at gøre denne lov meget tung og uoverskuelig, og man har derfor anset det for rettest samtidig med indførelsen af ændringsbestemmelserne at foretage en redaktionel omskrivning af loven, der forelægges i form af en ny, samlet opiumslov til afløsning af den tidligere. Man har i denne forbindelse — i overensstemmelse med sprogbrugen i de samtidig for folkettinget forelagte forslag til ændringer i læge- og tandlæge-loven — ændret lovens titel fra „lov om fremstilling af og handel med opium m. m.“ til: „lov om euforiserende stoffer“.

Man har fundet det praktisk i lovforslaget at forlade den nugældende lovs ordning, hvorefter man ved bedømmelsen af, hvilke stoffer loven omfatter, må sammenholde en fortegnelse i loven med ændringsfortegnelser i bekendtgørelser. Lovforslaget omfatter dels en bemyndigelse for ministeren til at inddrage stoffer under loven og dels bestemmelser om, hvilke regler der i så fald skal gælde for stofferne, medens selve fortegnelsen over stofferne efter forslaget fuldt ud skal gives ved bekendtgørelse.

Forslaget er tiltrådt af sundhedsstyrelsen.

Til § 1.

Forslaget til denne bestemmelse bygger på udvalgets ovennævnte forslag om at indføre en almindelig adgang til at forbyde stoffers anvendelse som lægemidler, når de findes sundhedsmæssigt farlige. Da sådanne stoffer må antages heller ikke at ville finde videnskabelig anvendelse, og da et fuldstændigt forbud mod dem vil give størst sikkerhed, har man fundet det rigtigst at give adgang til at udstede et sådant, fuldstændigt forbud, og det foreslås derfor at bemyndige indenrigs- og boligministeren til at bestemme, at stoffer,

som skønnes at frembyde ganske særlig fare i anledning af deres euforiserende egenskaber, ikke må forefindes her i landet. Som grundlag for ministerens beslutning om, at stofferne må anses som så farlige, at de helt bør forbydes, skal dog ligge enten en international vedtagelse — hvorved navnlig sigtes til konventionsbestemmelser og til anbefalinger fra Verdens-Sundhedsorganisationen, jfr. den nugældende lovs § 4 — eller en indstilling fra sundhedsstyrelsen.

Det er tanken foreløbig i medfør af denne bestemmelse at udstede et fuldstændigt forbud mod præpareret opium og visse ekstrakter heraf, hvilke stoffer allerede er forbudt ved den nugældende lovs § 1, og endvidere mod diacetylmorfin.

Man har ikke fundet det nødvendigt på samme måde som i den nugældende opiumslov at sondre mellem en lang række forskellige former for euforiserende midler — nemlig dels stoffer, dels deres salte og dels opløsninger, fortyndinger og præparater, der indeholder eller er tilberedt af stofferne eller deres salte — men har i overensstemmelse med sprogbrugen i de nævnte to, samtidig forelagt lovforslag anset det for muligt sprogligt at indbefatte alt dette under ordet „stoffer“. Hvis der i de enkelte tilfælde måtte være tvivl om, hvilke stoffer bestemmelsen skal omfatte, kan det klargøres i ministeriets bekendtgørelse.

Medens forbudsbestemmelsen mod præpareret opium i den nugældende lovs § 1 alene omfatter fremstilling, ind- og udførsel af og handel med stoffet, foreslås det på grundlag af udvalgets indstilling yderligere at indføre straf bl. a. for køb, modtagelse og besiddelse af de stoffer, der omfattes af forslaget § 1, jfr. herom nærmere i bemærkningerne til § 2, stk. 2—4.

Til § 2.

I stk. 1 foreslås det for det første at bemyndige indenrigs- og boligministeren til at bestemme, at en række stoffer, der efter internationale vedtagelser — jfr. herom ovenfor — frembyder fare i anledning af deres euforiserende egenskaber, her i landet kun må anvendes i medicinsk og videnskabeligt øjemed. Dette vil svare til ordningen efter den gældende lovs § 2, stk. 1, jfr. § 2, stk. 4, og § 4, dog at det som anført i de indledende bemærkninger helt overlades til ministeren at fastsætte, hvilke stoffer der skal omfattes af bestemmelsen. Der sigtes herved kun til at opnå en lettere overskuelig oversigt over stofferne, men ikke til nogen realitetsændring.

I stk. 1 foreslås det endvidere at bemyndige